

tanca definitivament la porta a una reedició.

—PSC i CiU han trobat en l'Estatut de la Moncloa la màxima felicitat amb un avanç nacional zero, de manera que l'únic que els diferencia és la política social. I en aquest sentit, som més propers al PSC que a CiU.

—**Si ERC pot participar en pactes de Govern, quin pes tindrà el nom del líder de cada partit?**

—S'ha de mirar el programa que tens, què proposes fer, i evidentment també hi intervé el factor de les persones.

—**I si Maragall i Mas repeteixen com a candidats?**

—Maragall ens ha fet fora del Govern, i Mas li ho va demanar insistentment. No hi ha res millor que algú que et vulgui fora vegi que tu hi ets i ell no.

—**Potser Maragall serà rellevat, però Artur Mas és més complicat.**

—Si l'Estatut Mas-Zapatero obté un 51% dels suports. No creu que el gran artífex català d'aquest pacte se n'hauria d'anar cap a casa?

—**José Montilla es perfila com el successor si Maragall no es presenta.**

—He tingut força relació amb el ministre Montilla i sé que, quan arribes a un acord amb ell, el compleix i el defensa davant dels altres. És amb qui millor he negociat a Madrid, i és l'únic que sempre que m'ha dit que sí ha complert la seva paraula. Ara, és evident que no pensem el mateix, perquè si fos així, potser estaríem en el mateix partit.

—**Per què tothom està tan nerviós, amb el referèndum?**

—No entenc la histèria per por que no guanyi el sí. El sí és CiU, PSC, ICV, CCOO, UGT, els grans grups mediàtics privats, la CCRTV, la patronal, etc. Si amb tot aquest suport, el "sí" no guanya, voldrà dir que som a les portes d'una forta transformació social de la qual ERC forma part. Estarien la mar de tranquils si no fos perquè per participar en aquesta nova Catalunya necessiten comptar amb ERC.

—**I l'endemà del referèndum, què?**

—S'haurà acabat la via dels estatuts, i surti el no o el sí, s'obrirà una nova via per fer negociacions bilaterals amb l'estat mentre la via de la sobirania no acabi imposant-se.

Gemma Aguilera

Una campanya pel sí abans de la campanya

La Junta Electoral i el Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) no haurien de permetre que, un cop convocat oficialment el referèndum de l'Estatut, continuï una campanya institucional que canta les bondats de l'objecte de la votació, és a dir, l'Estatut. Segons aquesta opinió d'un membre del CAC, a partir del dia que es convoca el referèndum —que va ser publicat en el *DOGC* el divendres passat, 19 de maig—, la campanya institucional que s'estava emetent des del 6 de maig ha de cessar immediatament, ja que conté missatges favorables a l'Estatut. O, si més no, s'hauria de tornar a enviar al CAC perquè jutgi si és parcial o simplement informativa. Però el CAC ha defensat una "lectura flexible" d'aquestes campanyes.

Segons algunes fonts, aquesta campanya hauria de ser substituïda per una altra que no pot fer res més que promoure la participació en l'esmentat referèndum. De fet, el Govern català ja ha avançat que la segona campanya tindrà com a lema "El 18 de juny, vota", tot i que no ha donat detalls del seu contingut. L'executiu ja va anunciar que aquesta campanya es desenvoluparia entre el 2 i el 16 de juny.

Una campanya pel sí? La primera campanya sobre l'Estatut va ser presentada el passat 6 de maig, i portava per lema "Nou Estatut. D'ara endavant". Va tenir el consentiment d'Esquerra, ja que aquest partit —que no havia anunciat el seu— encara estava al Govern.

La campanya ha consistit en falques inserides a televisió, ràdio i premsa, i l'edició d'un resum de l'Estatut, la *Guia de lectura de l'Estatut*, del qual s'han distribuït 900.000 exemplars, —molts dels quals, tots els que es distribuïen amb la premsa en castellà, eren en espanyol—. També es va distribuir una carta del president de la Generalitat, que va arribar a la majoria de les

La Generalitat de Catalunya ha presentat una campanya institucional a favor de l'Estatut prèvia a la convocatòria del referèndum. Això li ha permès fer-ne publicitat en positiu sense censures de la Junta Electoral i amb el vistiplau d'Esquerra.

llars abans que el Senat hagués aprovat definitivament el text. El cost global de les campanyes serà de 5,5 milions d'euros, segons va dir el President Pasqual Maragall al Parlament.

El CAC va analitzar aquesta campanya i la va deixar passar com a bona, tot i que el missatge sembla ben favorable a l'Estatut. Així ho pensa el director de *Comunicació 21*, Àlex Gutiérrez, que ho defensava a l'editorial d'aquesta revista especialitzada: "El vistiplau atorgat pel CAC a la campanya institucional de la Generalitat referent a l'Estatut és, com a mínim qüestionable." I afegeix un exemple d'un anunci televisiu de la campanya: "Entre altres imatges es veu un pagès creuat de braços sobre un ermot. Tot d'una arrenca a ploure, i tothom entén que és l'Estatut en la seva encarnació diguem-ne de Santa Claus qui ha dut el líquid element a les castigades terres d'aquest home de l'agre."

Però el CAC, en les seves "Directrius i recomanacions del CAC sobre la informació relativa al referèndum sobre l'Estatut d'Autonomia", distingeix que

Presentació de la campanya institucional prèvia al referèndum de l'Estatut. A la imatge, el conseller de Relacions Institucionals, Joan Zeura, i el director general de Difusió Corporativa, Jordi Manódez.

la publicitat institucional pot ser diferent abans de la convocatòria del referèndum i després. I afirma que “abans de la publicació del Decret de convocatòria del referèndum, i fins al Decret mateix, l'administració convocant pot fer una àmplia difusió del text del projecte d'Estatut, així com informar sobre el seu abast i les seves implicacions”. I afegeix que “el Consell interpreta en sentit ampli la noció de servei públic” de l'article 109 de la llei de comunicació audiovisual.

Aquest “sentit ampli” ha estat interpretat de manera molt indulgent pel CAC. Gutiérrez recorda que l'article 109 diu que “en cap cas no poden suggerir, directament o indirectament, opcions de vot”. I argumenta, amb l'esmentat exemple, que a la campanya hi ha “inducció de vot”.

Segons fonts properes al Govern, la intenció de l'executiu seria perllongar aquesta campanya institucional tant com sigui possible en el període posterior a la convocatòria del referèndum. Per aconseguir-ho, s'aprofitaria que el CAC triga un mínim de tres dies a jutjar els continguts d'una campanya i emetre'n el judici. El Govern català,

però, ha informat que la campanya prèvia va acabar divendres passat, 19 de maig, el mateix dia de la convocatòria del referèndum.

De tota manera, la campanya primera, que segons molts indueix al vot positiu en el referèndum, ja s'hauria fet. Paradoxalment, aquest fet només ha estat criticat pel PP, que va amenaçar d'im-

pugnar la campanya el mateix dia en què es va presentar, el 6 de maig. Els possibles arguments crítics de l'altre partit que demana el no, ERC, estarien desarticulats des de bon començament, perquè ells mateixos eren al Govern quan es va aprovar la campanya.

Àlex Milian

La campanya posterior al 30 de setembre

Després de l'aprovació de la proposta de reforma d'Estatut al Parlament de Catalunya, el 30 de setembre del 2005, la Generalitat va desplegar una campanya institucional que prometia avenços que, posteriorment, han caigut en la tramitació de l'Estatut a Madrid. Entre aquestes, “un nou sistema de finançament”, que finalment s'ha limitat a una ampliació del vigent. També s'hi prometia la gestió de ports i aeroports. Vista ara, aquesta campanya és plena de mentides, competències que l'Estatut, finalment, no ha inclòs.

Cartell de divulgació de l'Estatut.